

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

לע"נ דודי בעל הקריאה המופלא ר' יצחק המאירי ז"ר איסר קננגיסר כ"ו בניסן התשס"ט

כְּתוּבָת-בֵּד קִדְשׁ (קדמא ואזלא) יִלְבָּשׁ (ויקרא ט"ז, ד)

במסכת יומא (דף לה עב) מבואר: "תני רב הונא בר יהודה ואמרי לה רב שמואל בר יהודה אחר שכלתה עבודת ציבור, כהן שעשתה לו אמו כתונת לובשה ועובד בה עבודת יחיד¹ ובלבד שימסרנה לציבור...יפה יפה". ע"כ.

ונרמז בטעמים: כְּתוּבָת-בֵּד קִדְשׁ (קדמא ואזלא), הכהן הגדול רשאי לעבוד חלק מהעבודה בכתנת שהביא מביתו, ובלבד שקודם העבודה הקדיש אותה לציבור, ואז יכול ללכת ולעבוד בה.

ונראה שבעל הטעמים פיסק בכונה כְּתוּבָת-בֵּד קִדְשׁ, שהתיבות כְּתוּבָת-בֵּד מוקפות, ללמדנו שלא הבד (הפשתן) צריך להיות קדש, אלא הכתנת אחרי שהוכנה.

שלום המאירי

כְּתוּבָת-בֵּד קִדְשׁ (קדמא ואזלא) יִלְבָּשׁ (רביעי) (ויקרא ט"ז, ד)

רבי דוד טעבלי מפוזנא² שהפסוק רומז להתחלה בימים ב' וד' בשבוע, ומבאר מדוע התורה מתחילה באות ב':

בראשית - התחלת התורה באות ב'. אפשר לומר דרך ששמעתי מא"א זצק"ל שיעור הפסוק כתונת בד קדש ילבש, ואמר הגם שאין מתחילין ביום ב', והכי קיימ"ל בש"ע י"ד סי' קעט סעיף א' 'נהגו שאין מתחילין ביום ב' וביום ד' וכו' [ע"כ]. עכ"ז מה שהוא קדש, היינו דבר שבקדושה, כגון תורה או עסק מצוה, מתחילין ביום ב', וסימן בד קדש ילבש. לכן פתח באות ב' לרמז שמתחילין התורה אפילו ביום ב'. ע"כ.

ונרמז בטעמים: כְּתוּבָת-בֵּד קִדְשׁ (קדמא ואזלא) יִלְבָּשׁ (רביעי), בדברים שהולכים (אזלא) להיות קדש, יכול להתחיל (קדמא) ביום ב', וביום רביעי.

שלום המאירי

¹ רש"י: הוצאת קף ומחתה.

² מסורת הברית, רבי דוד טעבלי מפוזנא, המבורג תעה, דף א עא, תחילת בראשית.

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

כְּתוּבָה בַּד קֹדֶשׁ (קדמא ואזלא) יְלָבֵשׁ (רביעי) (ויקרא טז, ד)

במשנה³ מבואר שהכתנת שהיה לובש הכהן הגדול בשחר יום הכפורים, לרוב עבודות היום, היתה שונה מאשר בין הערביים, לאחר הטבילה הרביעית, כשחזר ונכנס לקדש הקדשים להוציא את הכף והמחתה.

ונרמז בטעמים: כְּתוּבָה בַּד קֹדֶשׁ (קדמא ואזלא) יְלָבֵשׁ (רביעי), שתי כתנות, אחת בתחילה (קדמא) ואחת כשהלך אחר טבילה רביעית, לקדש הקדשים.

שלום המאירי

כְּתוּבָה בַּד קֹדֶשׁ (קדמא ואזלא) יְלָבֵשׁ (רביעי) (ויקרא טז, ד)

רבנו בחיי מבאר: "ואמר 'בגדי קודש הם' ללמד, כי כהן גדול המשרת לפני ולפנים בבית המקדש של מטה דוגמא לשירות הנעשה בבית המקדש של מעלה. ומה שהוא משרת שם בארבעה בגדים דוגמת ארבע מחנות שכינה שמשרתים לפניו במרום, או דוגמת חיות הקודש בארבע כנפים וארבע פנים, והיה הכתוב ראוי לומר בגדים קדושים הם אבל אמר בגדי קודש לבאר שהם דוגמא, והם מכוונים כנגד קודש. וזהו שתמצא שאמרו במדרש ויקרא רבה (כא, יא) כשירות של מעלן כך שירות של מטן, מה שירות של מעלן ואיש אחד בתוכם לבוש בדים כך שירות של מטן כתונת בד קודש ילבש, עד כאן. ולבוש בדים הוא מיכאל והתכוון כי לא הוכשר הכהן להכנס לפני ולפנים בבית הרחמים כי אם בבגדי בד". ע"כ.

ונרמז בטעמים: כְּתוּבָה בַּד קֹדֶשׁ (קדמא ואזלא) יְלָבֵשׁ (רביעי), שרותו של הכהן הגדול הוא זה לעומת זה של שרות המלאך מיכאל, כצורת קדמא ואזלא, ולבושו אשר יְלָבֵשׁ (רביעי), דוגמת חיות הקודש בארבע כנפים וארבע פנים.

שלום המאירי

כְּתוּבָה בַּד קֹדֶשׁ יְלָבֵשׁ (רביעי) וּמְכַסֵּי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵי בַד יִחָגַר וּבְמִזְבְּנֵי בַד יִלְבֹּשׁ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֲוֵי בְּמִיָּם אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְבָשִׁים (ויקרא טז, ד)

רש"י מבאר: "כתנת בד וגו' - מגיד שאינו משמש לפניו בשמונה בגדים שהוא משמש בהם בחוץ שיש בהם זהב לפי שאין קטיגור נעשה סניגור (ר"ה כו) אלא בד' ככהן הדיוט וכולן של בוש". ע"כ.

ונרמז בטעמים: כְּתוּבָה בַּד קֹדֶשׁ יְלָבֵשׁ (רביעי), בעבודה בפנים ילבש ארבעה בגדים.

שלום המאירי

³ משנה יומא ג, ז (דף לד עב): בשחר היה לובש פלוסין של שנים עשר מנה, ובין הערבים הנדויין של שמונה מאות זוז, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, בשחר היה לובש של שמונה עשר מנה, ובין הערבים של שנים עשר מנה, הכל שלשים מנה. אלו משל צבור. ואם רצה להוסיף, מוסיף משלו.